

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM.

¶ CAPVT. IX.

Onuocatis autē Iesus duodecim, dedit illis potestātē
 & auctoritatem super omnia dæmonia, & vt morbus
 sanarent. Et misit illos vt prædicarent regnum dei, &
 sanarent infirmos. Et ait ad illos: Ne quid tuleritis in viā, neq;
 virgam, neq; perā, neq; panem, neq; pecuniā, neq; binas tunicas
 habeatis. Et in quācūq; domū intraueritis illic manete, atq; illinc
 exeatis. Et quicūq; non receperint vos, exeuntes de ciuitate il-
 la, etiā puluerē e pedibus vestris excutite in testimoniū aduersus
 illos. Egressi autē circūbant per castella, euangelizātes & curātes
 vbiq;. Audiuit autē Herodes tetracha omnia quæ fiebant ab eo, &
 hēsitat, eo quod dicereēt a quibusdā, quod Ioannes surrexisset
 a mortuis: a quibusdā vero, quod Helias apparuisset, ab alijs autē,
 quod propheta quispiā ex antiquis surrexisset. Et ait herodes:
 Ioannē ego decollauī: quis est autē iste, de quo ego talia audio: &
 quærebat videre eum. Et reuersi apostoli narrauerunt illi quæ
 cūq; fecerant. Et assumptis illis secessit seorsum in locū desertū
 ciuitatis, quæ vocatur Bethsaïda. Quod cum cognouissent tur-
 bę secute sunt illū, & excepit eos, & loquebat illis de regno dei, &
 eos q; curatiōe indigebāt, sanabat: Dies autē cœperat declinare, &
 accedentes duodecim, dixerunt illi: Dimitte turbas, vt euntes in
 castella villasq; vicinas, diuertant & inueniant escas, quia hic in
 loco deserto sumus. Ait autē ad illos: Vos date illis quod edant.
 At illi dixerunt: Non sunt nobis plusq; quinq; panes, & duo pi-
 sces, nisi nos eam⁹, & emam⁹ in omnē hūc populū escas. Erāt autē

fere viri quinquies mille. Ait autē ad discipulos suos: Facite illos
discumbere in singulo discubitu quinquagenos, atq; ita fecerunt,
& fecerunt oēs discumbere. Acceptis autē quinque panibus & duo
bus piscibus, sublati in cœlū oculis benedixit illis, & fregit distri
buitq; discipulis, vt apponerent turbę. Et comederunt oēs, & sa
turati sunt. Et sublatū est quod superfuit illis, fragmentorū co
phini duodecim. Et factū est cū solus esset orans, erant cū illo &
discipuli, interrogauitq; illos, dicens: quē me dicunt esse turbę? At
illi responderunt & dixerunt, Ioannē baptistā, alij autē Heliā, alij
vero, quod vnus propheta de antiquis surrexit. Dixit autē illis:
Vos autē quē me esse dicitis? Respondens Simon Petrus, dixit:
Christū dei. At ille cōminatus illis, p̄cepit, ne cui dicerēt hoc, di
cēs: Quia oportet filiū hoīs multa pati & reprobari a senioribus
& principibus sacerdotū & scribis, & occidi, & tertia die resurge
re. Dicebat autē ad oēs: Si quis vult post me venire, abneget semet
ipsum, & tollat crucē suā cottidie, & sequat me. Qui enī voluerit
animā suā saluā facere, perdet illā. Qui vero pdiderit animā suam
propter me, is saluā faciet illā. Quid enī proficit homo, si lucret
vniuersum mundū, se autē ipsum perdat, aut iacturā sui ipsius faci
at? Nam qui me erubuerit, & meos sermones, hunc filius hoīs
erubescet cū venerit in maiestate sua, & patris, & sanctorum an
gelorū. Dico autē vobis vere, sunt quidā hic stantes, qui non gu
stabunt mortē, donec videant regnū dei. Factum est autē post hæc
verba fere diebus octo, & assumpsit Petrū & Ioannē & Iacobum,
& ascendit in montē vt oraret. Et facta est dū oraret, species vul
P ij

SECUNDVM.

tus ei⁹, & vestitus eius albus & refulgens. Et ecce duo viri loque-
 bant̄ cū illo, qui erant Moses & Helias, qui visi in maiestate, di-
 cebant excessum eius, quē cōpleturus erat Hierosolymis. Petrus
 vero, & qui cū illo erant, grauati erant somno. Experrecti aut̄ vi-
 derunt maiestatē eius, & duos viros qui stabant cū illo. Et factū
 est, cū discederēt ab illo ait Petr⁹ ad Iesum: Preceptor, bonū ē nos
 hic esse, & faciam⁹ tria tabernacula, vnū tibi, & vnū Mosi, & vnū
 Helix, nesciens quid diceret. Hæc aut̄ illo loquente, facta est nu-
 bes & obumbravit eos, timuerunt aut̄ intransibus illis in nubē.
 Et vox facta est de nube, dicens: Hic est filius meus dilectus, ip-
 sum audite. Et dū fieret vox, inuentus est Iesus solus, & ipsi tacu-
 erunt, & nemini dixerunt in illis diebus quicquā ex his, quæ vi-
 derant. Factū est aut̄ in sequenti die descēdentibus illis de monte,
 occurrit illi turba multa. Et ecce vir de turba exclamauit, dicens:
 Magister, obsecro te, respice ad filiū meū, quia vnici⁹ est mihi. & ec-
 ce spūs apprehēdit eū, & subito clamat, & discerpit eū cū spuma.
 & vix discedit ab eo dilanians eum, & rogauit discipulos tuos vt
 eijcerent illū, & non potuerunt. Respondens aut̄ Iesus, dixit: O
 natio infidelis & peruersa, vsquequo ero apud vos, ac patiar vos?
 Adhuc huc filiū tuū, Cū adhuc aut̄ accederet, laniauit illū demo-
 niū & dissipauit. Increpauit aut̄ Iesus spiritū immundū & sana-
 uit puerū & reddidit illū patri suo. Stupebant aut̄ oēs super mag-
 nificentiā dei. Sed oibus mirantibus super oibus quæ faciebat,
 dixit ad discipulos suos: Ponite vos in aurib⁹ vestris sermones
 istos. Filius enī hoīs, futurū est vt tradat̄ in manus hominū. Ac il-

li ignorabāt verbū istud, & erat absconditū ab illis, vt nō intelli-
 gerent illud. Et timebant eū interrogare de hoc verbo. Intrauit
 aut cogitatio inter eos, quis eorū maior esset. At Iesus videns cogi-
 tationē cordis illorū, apprehendit puerū, & statuit illū iuxta se,
 & ait illis: Quicumq; receperit puerū hunc noīe meo, me recipit
 Et quicumq; me receperit, recipit eū q me misit. Nā qui minor ē
 inter oēs vos, hic erit magnus, Respondens aut Ioannes, dixit:
 Præceptor, vidimus quendā sub noīe tuo eijcientē dæmonia, &
 prohibuim⁹ eū, qā nō sequit nobiscū. Et ait ad illū Iesus: Nolite
 phibere. Qui enī non est aduersus nos, p nobis est. Factū est aut
 dū cōplerent dies assumptionis eius, & ipse faciē suā obfirmauit
 rat, vt iret Hierosolymā, & misit nuncios ante cōspectū suum, &
 euntes intrauerūt in ciuitatē Samaritanorū, vt parerent illi. Et nō
 receperūt eū, qā facies ei⁹ erat euntis Hierosolimā. Cū vidissent
 aut discipuli ei⁹ Iacob⁹ & Ioannes, dixerūt: Dñe, vis dicamus, vt
 ignis descendat de cælo, & cōsumat illos, quēadmodū & Helias
 fecit? Cōuersus aut Iesus, increpauit illos, dicēs: Nescitis cui⁹ spiri-
 tus estis vos. Filius enī hoīs nō venit ad perdendū anias hoīm, sed
 ad seruandū. Et abierūt in aliud castellū. Factū est aut, ambulan-
 tib⁹ illis in via, dixit quidā ad illū: Sequar te quocūq; ieris. Dixit
 illi Iesus: Vulpes foueas hñt, & volucres cæli nidos, fili⁹ aut hoīs
 nō habet, vbi caput suum reclinet. Ait aut ad alterū: Sequere me,
 Ille aut dixit: Dñe, pmitte mihi primū abire, & sepelire patrem
 meū Dixit aut ei Iesus: Sine vt mortui sepeliant mortuos suos, tu
 vero vade & annuncia regnum dei. Et ait alius: Sequar te dñe, sed
 P iij

permitte mihi prius vt dicā vale ihs, qui sunt domi meæ. Ait ad illū Iesus: Nemo q̄ manu sua admota: aratro, respexit a tergo ap-
tus est regno dei. ¶ CAPVT. X.

¶ Ost hęc autē designauit dñs & alios septuaginta, mi-
p sitq̄ illos binos ante faciē suā in oēm ciuitatē & locū q̄
erat ipse venturus. Dicebat ergo illis Messis quidem
multa, sed operarij pauci. Rogate ergo dñm messis, vt extrudat
operarios in messem suā. Ite, ecce ego mitto vos, sicut agnos in-
ter lupos. Nolite portare sacculū, neq̄ perā, neq̄ calciamenta, &
neminē per viā salutaueris. In quācunq̄ domū intraueritis, pri-
mū dicite, pax huic domui, & si ibi fuerit fili⁹ pacis, regetur sup
illū pax vestra, sin minus, ad vos reuertet̄, in eadē autē domo ma-
nete, edentes & bibentes quæ dan̄ ab illis. Dign⁹ enī est opera-
rius mercede sua. Nolite transire de domo in domū. Et in quan-
cunq̄ ciuitatē intraueritis & susceperint vos, edite quæ apponit̄
vobis, & sanate infirmos, qui in illa sūt, & dicite illis: Appropin-
quauit in vos regnum dei. In quacunq̄ autē ciuitatē intraueritis,
& nō susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite: Etiā pulue-
rē, qui adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos, tñ hoc
scitote, quod appropinquauit in vos regnū dei. Dico vobis, qđ
Sodomis in die illo remiss⁹ erit quā illi ciuitati. Vē tibi Choro-
zain, vā tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent
virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere sedēes
pœnetuissent, verū tñ Tyro & Sidonī remissius erit in iudicio, qđ
vobis. Et tu Capernaū, q̄ vsq̄ ad cœlū elata es, vsq̄ ad infernum